

København, den 10 JULI 1996
3.kt.j.nr. [redacted]
KA.Ebeltoft

Ebeltoft Kommune
Børne- og Kulturforvaltningen
Postboks 131
Lundbergsvej 2
8400 Ebeltoft
Att.: [redacted] [redacted]

INDGÅET

11 JULI 1996

EBELTOFT KOMMUNE
BØRNE- OG KULTURFORVALTNINGEN

Vedr. finansiering af udgifter til pleje af et barn med tracheostomi.

Ebeltoft Kommune har ved brev af 25. marts 1996 anmodet Sundhedsministeriet om at vurdere spørgsmålet om, hvorvidt kanylepleje til et barn med tracheostomi kan sidestilles med respirationsinsufficiens, således at udgiften til hjælp i eget hjem må anses for at være en sygehusudgift.

Ebeltoft Kommune og Århus Amt er uenige om, hvem der skal afholde udgifterne til den nødvendige sygeplejefaglige hjælp til pasning og pleje af barnet i hjemmet.

Ebeltoft Kommune har oplyst, at barnet udover tracheostomi har fået stillet diagnosen Osteopathia Striata - "Kranial Sclerose".

Sundhedsministeriet har i sagens anledning indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, der i skrivelse af 28. juni 1996 bl.a. har udtalt følgende:

"Tracheostomi er et hul på forsiden af halsen, hvorigennem man indfører en (sølv)kanyle i luftrøret, som patienten trækker vejret igennem. Denne kanyle skal passes for at undgå, at den tilstoppes med slim fra lunger og luftveje.

Begrundelsen for at anlægge en tracheostomi er som oftest den, at man derved afhjælper en bestående respirationsinsufficiens."

Sundhedsstyrelsen har endvidere oplyst, at styrelsen finder, at tracheostomikanylen er at betragte som et åndedrætsapparat.

Under henvisning hertil skal ministeriet vejledende udtale:

Bestemmelserne om afgrænsningen af behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet og hjælpemidler, hvortil udgiften afholdes af primærkommunen i henhold til bistandsloven eller i henhold til bekendtgørelse nr. 198 om hjemmesygeplejerskeordninger, findes i Indenrigsministeriets cirkulære af 20. februar 1975.

Det fremgår bl.a. heraf, at apparatur, der ordineres under indlæggelse på sygehus og anskaffes til mere eller mindre permanent brug i hjemmet efter udskrivelsen, og hvor patienten har fået undervisning i brugen på sygehuset eller er under en vis kontrol fra sygehuset, er at betragte som et behandlingsredskab.

Sundhedsministeriet er i medfør af ovenstående af den opfattelse, at i de tilfælde, hvor tracheostomikanylen er ordineret under indlæggelse på sygehuset, og hvor den efterfølgende behandling i hjemmet forudsætter løbende kontakt med og kontrol på den behandlede sygehusafdeling, afholdes udgiften af sygehusvæsenet - jf. cirkulærets afsnit A, (3), hvor "åndedrætsapparat" er nævnt som et eksempel på et behandlingsredskab.

Sundhedsministeriet skal beklage den sene besvarelse.

Med venlig hilsen

Klaus Andersen